

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/126/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200612
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5014200612.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX T., právne zastúpená: JUDr. Sabína Hodoňová, advokátka so sídlom Mariánske námestie 31, 010 01 Žilina, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne č. XXX XXX XXXX 0-I. zo dňa 13.03.2014, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/135/2014-30 zo dňa 30.07.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/135/2014-30 zo dňa 30.07.2014 m e n í tak, že odporkyňa j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 217,72 Eur v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia na účet jej právnej zástupkyne.

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením zastavil konanie podľa ust. § 250o OSP, nakoľko správny orgán vydal nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovel. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že odporkyni uložil povinnosť zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľky trovy konania. Odôvodnil to tým, že zastavenie konania zaviniла odporkyňa, keď v priebehu konania došlo k vyhoveniu opravného prostriedku, po jeho podaní na súd. Z hľadiska procesného výsledku v konaní je rozhodujúce pri priznaní trov konania stav, ktorý bol v čase podania opravného prostriedku, resp. či tento bol spôsobilý na úspešné uplatnenie práva. Podľa názoru krajského súdu navrhovateľka nedala príčinu na zastavenie konania. V čase podania opravného prostriedku bol tento opodstatnený.

Navrhovateľka si v konaní uplatnila náhradu trov konania prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 29.07.2014 v celkovej výške 248,70 Eur za štyri úkony právnej služby v celkovej sume 216,54, a to: 1/ prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, 2/ štúdium spisového materiálu, 3/ porada s klientom, 4/ späťvzatie návrhu; a ďalej režijný paušál v celkovej výške 32,16 Eur. Krajský súd nepriznal odmenu za ďalšiu poradu s klientom, nakoľko záznam o tejto porade nebol súdu predložený v čase rozhodovania. Ďalej krajský súd nepriznal odmenu za štúdium spisu v požadovanej

výške (vtedy platnej výške základnej sadzby tarifnej odmeny), ale iba jednu polovicu vtedy platnej základnej sadzby tarifnej odmeny, vzhľadom na dĺžku trvania úkonu (15 minút) vyplývajúcu z úradného záznamu o nahliadnutí do spisu. Obdobne krajský súd postupoval aj pri stanovení odmeny za späťvzatie návrhu, nakoľko to považoval za jednoduchý úkon. Preto krajský súd priznal navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 147,83 Eur.

Výrok o náhrade trov konania napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním, nakoľko so záverom krajského súdu nesúhlasí. V ňom namieta, že na výzvu krajského súdu, podaním zo dňa 28.7.2014 zobrala podaný návrh na začatie konania späť z dôvodu, že odporkyňa vydala po začiatku konania nové rozhodnutie, ktorým v plnom rozsahu navrhovateľke vyhovel. V uvedenom podaní si uplatnila právna zástupkyňa navrhovateľky náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré boli v podaní vyčíslené.

Ďalej poukázala na skutočnosť, že dodatočne dňa 1.8.2014 založila do spisu doklady o poradách s navrhovateľkou. Nakoľko krajský súd vydal napadnuté rozhodnutie dňa 30.07.2015 a teda potrebné doklady boli založené do spisu v lehote 3 pracovných dní od vydania rozhodnutia má za to, že nebol dôvod na to, aby súd nepriznal odmenu za ďalšiu poradu s klientom.

Namieta, že krajský súd pochybil, keď ju v zmysle ust. § 151 OSP súd nevyzval na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy a tým jej znemožnil realizovať kompletne vyčíslenie trov konania, najmä s prihliadnutím na okolnosť, že súd nemal k dispozícii potrebné doklady na vyhovie návrhu navrhovateľky.

Navrhovateľka ďalej uvádza, že nepriznanie trov za nahliadnutie do spisového materiálu a za úkon späťvzatie návrhu tak ako boli navrhovateľkou vyčíslené nemá zákonný základ a z toho dôvodu je nesprávne.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadrila tak, že dôvody uvedené navrhovateľkou v odvolaní nepovažuje za opodstatnené a z toho dôvodu navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Podľa § 151 ods. 1, 2 a 4 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane.

Odvolací súd sa čiastočne stotožňuje s argumentáciou navrhovateľky uvedenou v odvolaní. V zmysle vyhlášky č. Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) neexistuje rozlišovanie medzi písomnými podaniami na súd podľa ich zložitosti. Rozhodujúce je to, aby sa podanie týkalo veci samej. Písomnými podaniami vo veci samej sú najmä spísanie žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania a pod. V zmysle § 95 a nasl. OSP sa za úkon účastníka vo veci samej považuje aj späťvzatie návrhu na začatie konania. Na túto skutočnosť je potrebné brať o to väčší dôraz, že navrhovateľka podala návrh na začatie konania dôvodne a až správaním odporkyne v priebehu konania pred krajským súdom odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a takisto na urobenie tohto úkonu (späťvzatie žaloby, resp. požiadavku pokračovať v konaní) bola krajským súdom dňa 18.07.2014 vyzvaná.

Späťvzatie žaloby v občianskom súdnom konaní treba považovať za podanie týkajúce sa veci samej,

preto sa za neho priznáva náhrada trov konania, pokiaľ ide o odmenu advokáta za jeden úkon.

Späťvzatie návrhu je úkonom právnej služby týkajúcim sa veci samej, pretože v jeho dôsledku dochádza k podstatnej zmene žalovaného nároku.

Odvolací súd sa ďalej zaoberal námietkou navrhovateľky týkajúcou sa nepriznania odmeny právnej zástupkyňi navrhovateľky za úkon právnej služby - ďalšia porada s klientom kratšia ako jedna hodina. Krajský súd svoj záver odôvodnil tým, že v spise chýbal záznam z porady s klientom preukazujúci tento nárok. Navrhovateľka však podľa odvolacieho súdu správne poukázala na povinnosť súdu v zmysle ust. § 151 ods. 4 OSP. Nakoľko krajský súd rozhodol vo forme uznesenia (ktoré sa nevyhlasuje), účastník konania nemôže vedieť, v ktorý deň súd rozhodnutie vydá a tak mohol riadne vyčíslieť trovy právneho zastúpenia a toto aj s potrebnými dokladmi doručiť súdu do troch pracovných dní od rozhodnutia súdu. Navrhovateľka na základe výzvy krajského súdu zo dňa 18.07.2014 vzala návrh na začatie konania späť. Súčasťou jej podania bolo aj stručné vyčíslenie trov právneho zastúpenia.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd pochybil, keď navrhovateľku nevyzval osobitne na vyčíslenie trov právneho zastúpenia v zmysle ust. § 151 ods. 4, nakoľko táto si ich náhradu uplatnila. Podanie navrhovateľky vyčíslenie trov právneho zastúpenia síce obsahovalo avšak vzhľadom na to, že súd nemal k dispozícii potrebné doklady tak urobiť mal.

O odňatie možnosti účastníka konať pred súdom ide taktiež v prípade procesne úspešného účastníka konania, ktorý podal návrh na rozhodnutie o trovách a súd v konaní rozhodol uznesením, ktoré nevyhlásil a nevyzval tohto účastníka konania na vyčíslenie trov konania do troch pracovných dní od doručenia výzvy.

S poukazom na vyššie uvedené ako aj na skutočnosť, že právna zástupkyňa založila do spisu záznam z porady s klientom v lehote troch pracovných dní od rozhodnutia, nie je dôvod na nepriznanie odmeny právnej zástupkyňi navrhovateľky za úkon právnej služby - ďalšia porada s klientom kratšia ako jedna hodina.

Odvolací súd sa ďalej zaoberal námietkou navrhovateľky týkajúcou sa nepriznania odmeny právnej zástupkyňi navrhovateľky za úkon právnej služby - nahliadnutie do spisu v požadovanej výške. Krajský súd nepriznal odmenu za štúdium spisu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny, nakoľko podľa úradného záznamu o nazretí do súdneho spisu tento úkon trval 15 minút. Z uvedeného dôvodu krajský súd posúdil tento úkon podľa § 13b ods. 2 v spojení s ods. 5 vyhlášky ako ďalšiu poradu s klientom nepresahujúcu jednu hodinu a priznal právnej zástupkyňi navrhovateľky odmenu za úkon právnej služby vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny.

Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedený úkon v dĺžke 15 minút nemožno posudzovať za štúdium spisu. Nakoľko za uvedený úkon právnej služby nie je v ustanovení § 13a vyhlášky stanovená odmena, bolo potrebné pri určení odmeny, vychádzať z odmeny za úkon, ktorý je mu svojou povahou a účelom najbližšie. Aj podľa odvolacieho súdu bolo uvedený úkon možné posúdiť ako ďalšiu poradu nepresahujúcu jednu hodinu a použiť tak sadzbu stanovenú v § 13 ods. 2 vyhlášky. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažuje za dôvodné priznať právnej zástupkyňi navrhovateľky odmenu za tento úkon právnej služby v celej výške základnej sadzby tarifnej hodnoty.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol odvolací súd v súlade s § 250a ods. 3 veta druhá a § 220 OSP a rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania zmenil tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v celkovej výške 185,56 Eur, pozostávajúce zo štyroch úkonov právnej služby, a to:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 07.07.2014, ako vyplýva z plnomocenstva, v súlade s § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 61,85 Eur,
2. nahliadnutie do spisu dňa 21.07.2014 v súlade s § 13a ods. 2 písm. d) vyhlášky v spojení s § 13a ods. 5 vyhlášky vo výške 30,93 Eur,
3. ďalšia porada s klientom, kratšia ako jedna hodina v súlade s § 13a ods. 2 písm. d) vyhlášky vo výške 30,93 Eur,
4. späťvzatie návrhu zo dňa 28.07.2014 v súlade s § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 61,85 Eur a režijný paušál za rok 2014 v súlade s § 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky za štyri úkony právnej služby (4 x 8,04) spolu 32,16 Eur.

Právo na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd navrhovateľke nepriznal vzhľadom na to, že si ju neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.